

چه بنویسیم؟

از زمان انتشار نخستین شماره رشد آموزش تاریخ سال‌ها می‌گذرد. در آن زمان بسیاری از نشریاتی که امروز می‌شناسیم پا نگرفته بودند. آن ایام هرگاه در جلسات و نشست‌های دبیران تاریخ شرکت می‌کردم، از جمله پرسش‌ها، و در حقیقت گلایه‌هایشان این بود که «چرا بقیه دبیران، مجله رشد دارند و ما نداریم؟»

اکنون علیرغم افزایش شمار نشریات و ظهور پدیده شگرف تلگرام و گفت و شنود و پرسش و پاسخ در فضای مجازی، هنوز ضرورت انتشار رشد آموزش تاریخ منتفی نشده و طالب دارد. در پشت این طلب، البته انگیزه‌های گوناگونی نهفته است؛ هم علاقه‌مندی به مطالعه و یافته‌های نو،

و هم دسترسی به پایگاهی برای چاپ مقالات و مطالب دبیران و همکاران.

در این سال‌ها، مطالب مختلفی در مجله چاپ شده و می‌شود؛ از مصاحبه با صاحب‌نظران، تا مطالب آموزشی و علمی. استقبال از این مطالب، البته یکسان نیست. یکی مطالب مربوط به ایران باستان را می‌پسندد، یکی تاریخ اسلام و دیگری تاریخ معاصر و شمار اندکی تاریخ جهان را. بخشی از نقدها و ایرادات هم ناشی از همین تفاوت سلیق و علایق است. در سال‌های اخیر، پدیده‌ای دیگر رخ نموده، که هم نعمت است و هم نکت؛ و آن عبارت است از ارسال مقاله از سوی دوستانی که به مرحله دفاع از پایان‌نامه رسیده و دریافته‌اند که نشر مقاله هم نمره‌ای دارد.

در هر حال اولویت چاپ مقالات، همواره با دبیران تاریخ بوده و هست. گرچه تلگرام، بدجوری ما را تنبل کرده است؛ کمتر کتاب می‌خوانیم و کمتر از آن، دست به قلم می‌بریم، اما هنوز هستند عده‌ای که به نوشتن علاقه دارند، اما به نظر می‌رسد برای همکاری با مجله به سوژه نیاز دارند!

درباره برخی موضوعات، به فراوانی مطلب به دستمان می‌رسد و درباره برخی دیگر هیچ؛ به‌ویژه موضوعاتی که

مورد نیاز مخاطبان است. مثلاً درباره «نوروز» مکرر مقاله دریافت می‌کنیم. نیز درباره ایران باستان. مقاله درباره روش تدریس کم نیست، اما اغلب شبیه همنده!

کلیاتی هستند که همگان بدان واقفیم. انسان از خود می‌پرسد واقعاً تجربه شخصی چند دهه تدریس تاریخ، که با خاطرات تلخ و شیرین همراه باشد، نمی‌تواند در چند صفحه به نگارش درآید؟

با تغییرات نظام آموزشی به‌صورت شش، سه، سه، اکنون به پایه یازدهم رسیده‌ایم. کتاب پایه دهم و یازدهم، جدیدالتألیف است و به چرخه آموزش وارد شده است؛ از دل این دو کتاب درسی، بسیار موضوعات می‌توان انتخاب کرد. موضوعاتی که مؤلفان، به هر دلیل، به اشاره از آن گذشته‌اند، پس شرح و بسط آن در قالب یک مقاله، می‌تواند برای دیگران کارگشا باشد.

نیز، در شهر و دیار شما، چه‌بسا پیشکسوتانی باشند با سابقه طولانی تدریس و نیز دارای تألیف و پژوهش. اگر بتوانید به نام رشد آموزش تاریخ، با ایشان مصاحبه کنید، ارزنده و قابل چاپ خواهد بود و درخور استفاده سایر همکاران.